

HOOFDSTUK 5

UTAH BEACH

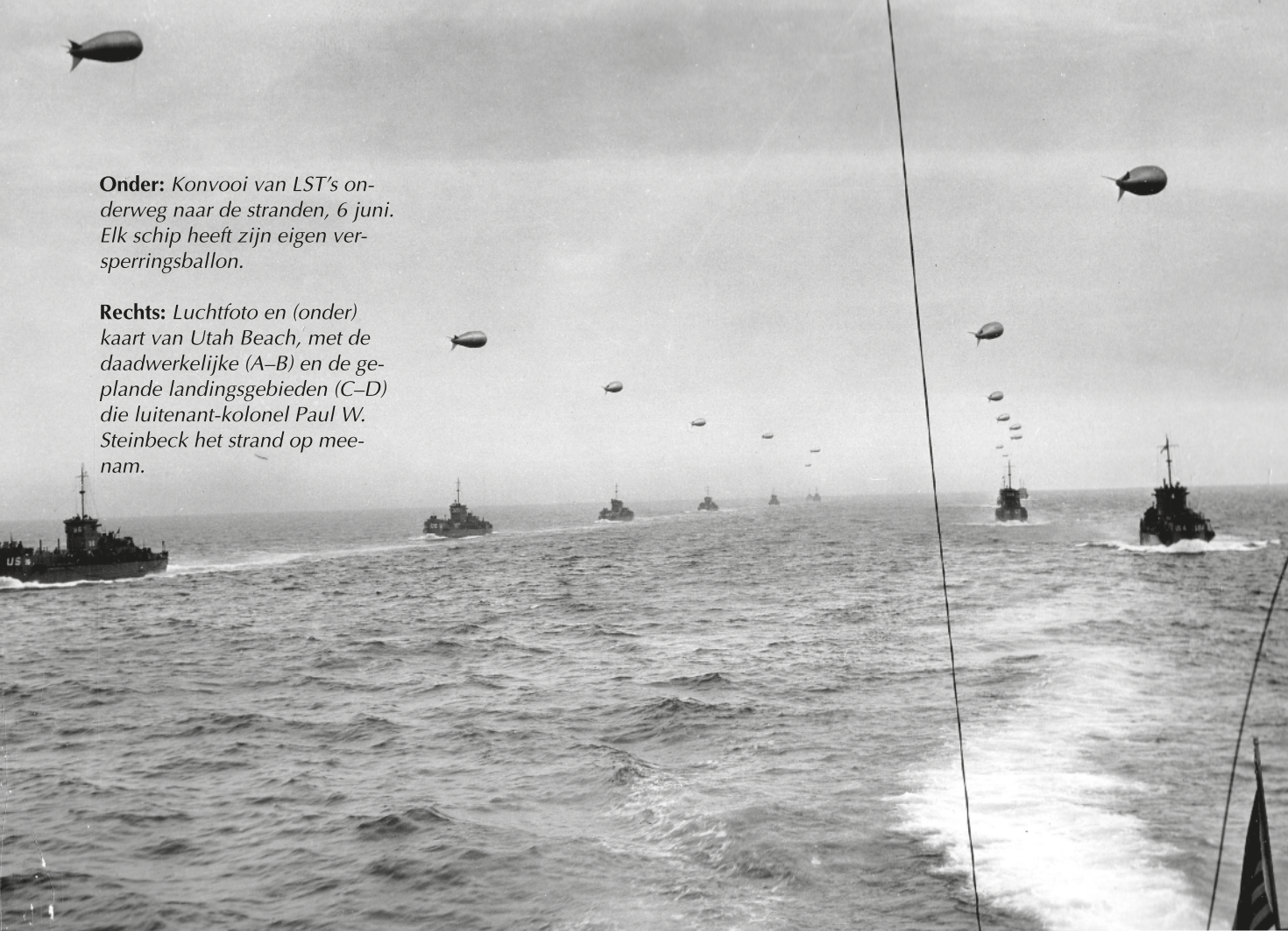
'Wij beginnen de oorlog hier!'
Gen. Theodore Roosevelt Jr toen hij ontdekte dat de landing op Utah een mijl verderop had plaatsgevonden

De Gooseberry No. 1-golfbreker bij Utah Beach toont het gat dat werd geslagen toen Duits vuur de opstelling van de George S. Wasson verstoorde.

Slagorde		
Amerikaanse 7de legerkorps		
4de infanteriedivisie	4th Med Bn	315th Med Bn
8th, 12th, 22nd Inf Regts	90ste infanteriedivisie	4th Cav Gp (gemechaniseerd)
HHB, 1ste artilleriedivisie	357th, 358th, 359th Inf Regt	4th Cav Sqn
20th, 29th, 42nd, 44th Fd Arty Bns	HHB, 90ste artilleriedivisie	24th Cav Sqn
4th Sigs Coy	343rd, 344th, 345th, 915th Fd Arty Bns	6th Armd Gp
704th Ord Lt Maint Coy	90th Sigs Coy	70th Tank Bn
4th QM Coy	790th Ord Lt Maint Coy	746th Tank Bn
4th Recon Tp	90th QM Coy	
4th Engr Bn	90th Recon Tp	Verschillende andere legeronderdelen
	315th Engr Bn	

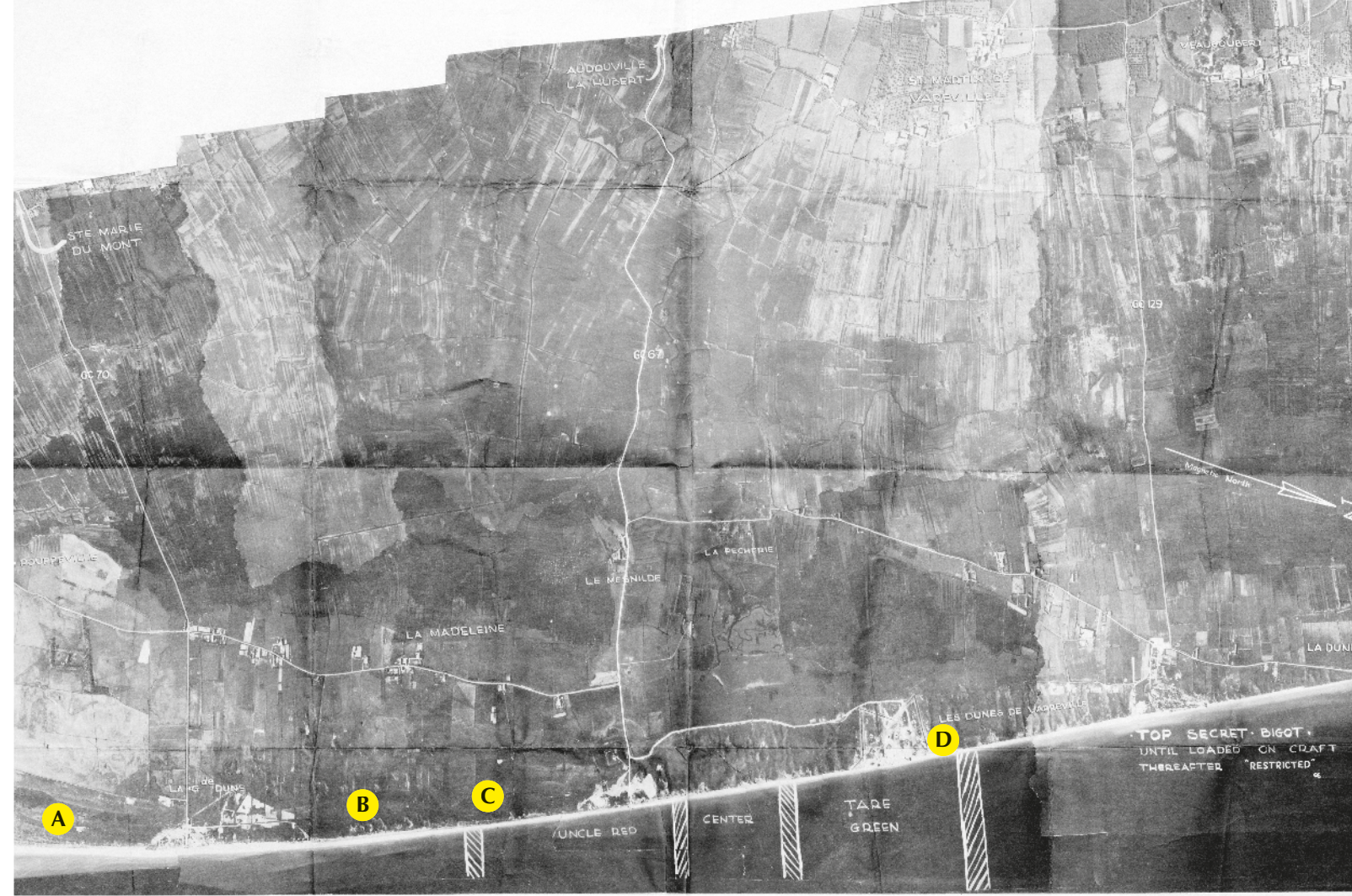

Onder: Konvooi van LST's onderweg naar de stranden, 6 juni. Elk schip heeft zijn eigen versperringsballon.

Rechts: Luchtfoto en (onder) kaart van Utah Beach, met de daadwerkelijke (A-B) en de geplande landingsgebieden (C-D) die luitenant-kolonel Paul W. Steinbeck het strand op meenam.

Citaat uit de eervolle vermelding bij zijn Congressional Medal of Honor: 'Voor moed en onversaagdheid met risico voor eigen leven, en meer dan gewone plichtsbetrachting ... Brigadegeneraal Roosevelt ... leidde herhaaldelijk groepen van het strand over de zeevering naar het binnenland. Zijn heldhaftigheid, moed, en aanwezigheid in de voorhoede van de aanval en zijn volledige onbevreesdheid onder vuur inspireerde de troepen tot grote geestdrift en zelfopoffering.'

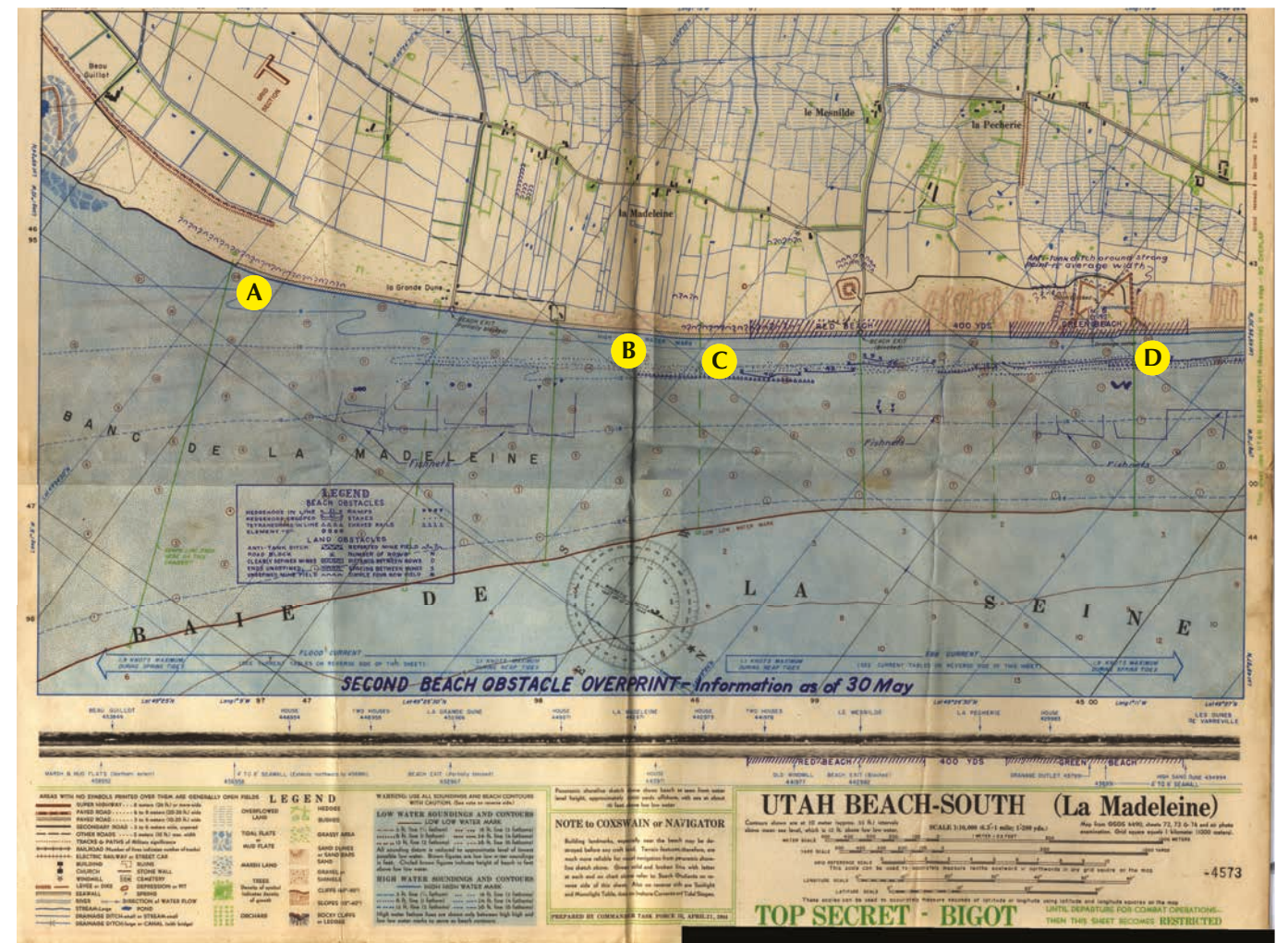
De landingen op Utah staan tegenwoordig bekend als de gemakkelijkste van de vijf D-Daysectoren: op 6 juni werden ruim 23.000 mannen en 1500 voertuigen aan land gebracht. Het verlies bedroeg minder dan 200.

Het had heel anders kunnen aflopen. Twee factoren voorkwamen dat. Als eerste het getij dat de invasievloot 1800 m verder zuidwaarts deed afdriften – iets dat in de oorlogsmist pas duidelijk werd toen de eerste troepen landden. Ten tweede de eenheid van brigadegeneraal Ted Roosevelt III – zoon van president Teddy Roosevelt – die de vijandelijke stranden van te voren aanvielen. Roosevelt, de 56-jarige plaatsvervangend commandant van de 4de Infanteriedivisie, was de oudste deelnemer aan de invasie en de enige generaal die bij de eerste aanvalsgolf aan land kwam. Roosevelt realiseerde zich wat er gebeurd was, verkende de situatie zelf en stelde vast dat het geen probleem was. 'We beginnen de oorlog hier,' was zijn beroemde gevolgtrekking.

Het lot had de juiste leider op het juiste moment aangewezen. Dit werd erkend met zijn Medal of Honor. Het lot had de 4de Divisie ook weggehouden van het steunpunt Varreville en de batterijen van Crisbecq en Azeville. De Duitse verdedigers van Utah werden vrij vlot uitgeschakeld. Ze bezaten niet de hoge positie die de Duitsers bij Omaha zo sterk maakten, en werden afgeleid door droppings van parachutisten en zweefvliegtuigen in het binnenland. De vlakke, laaggelegen kustgebieden bleken lastiger dan de Atlantikwall.

Roosevelts eervolle vermelding bij de Medal of Honor eindigt aldus: 'Onder zijn ervaren, doelgerichte, kalme en standvastige leiding werden steunpunten op het strand opgeruimd en troepen snel het binnenland in met een minimaal aantal slachtoffers. Hij leverde aldus een grote bijdrage aan de succesvolle vestiging van het bruggenhoofd in Frankrijk.'

Het was een posthume medaille: Ted Roosevelt stierf op 12 juli, vlak nadat generaal Omar Bradley hem had opgegeven voor promotie tot generaal-majoor met bevel over de 90ste divisie. Eisenhower belde om zijn goedkeuring te geven, maar hoorde dat Roosevelt 's nachts aan een hartaanval was overleden.

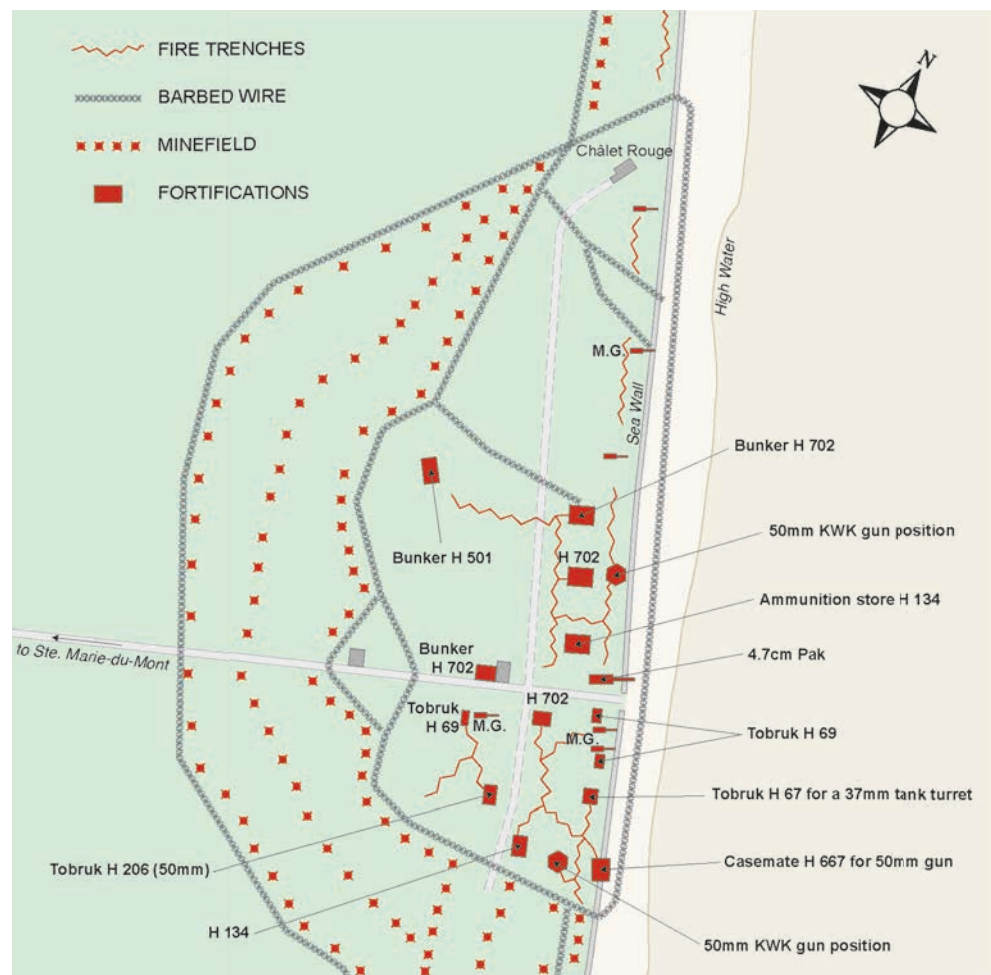
Helemaal boven: De USS Nevada gaf 6–17 juni steun aan de troepen op het schiereiland Cotentin. Hij werd bestookt door kustbatterijen, maar niet geraakt.

Boven: Aanvalstuig van Force U, waaronder DD-tanks, stond nog op het strand toen deze foto vlak na H-uur werd gemaakt. De amfibische tanks wachten op het slaan van bressen in de zeewering.

Rechtsboven: Plattegrond van WN 5, dat de belangrijkste uitvalsroute van het strand verdedigde. Het huidige museum staat op de plaats van een Tobruk met een 37 mm-Renault-tankgeschutskoepel, die in het museum is opgenomen. Verderop langs het strand (zie blz. 90–93) staat een monument voor de geniesoldaten die op D-Day de obstakels op het strand ruimden. Hij staat bovenop een bunker (type 702), een van de vijf in dit gebied. De grootste kanonnen waren 50 mm en 47 mm, de eerste zaten in kazematten (type 667). Het gebied achter de kust was in het westen onder water gezet en omgeven door prikkeldraad en mijnenvelden, zodat de Amerikanen de smalle wegen moesten gebruiken, die van het strand landinwaarts liepen.

Rechts: Een Frans 47mm-ATk-kanon uit 1937 bij WN 5 – bezweken onder het eerste bombardement. In zee ligt een Rhinoveer. Twee bulldozers werken op het strand.

Rechterbladzijde: Opstopping op het bruggenhoofd.

Boven: Kleurenfoto's van de landingen in Normandië zijn zeldzaam – vooral omdat Steve Stevens, een lid van het Signal Corps team dat ze maakte, bij een vliegtuigongeluk om het leven kwam. Deze foto is waarschijnlijk van Utah omdat de man rechts de schouderinsignes draagt van de 1ste Speciale Geniebrigade (ESB) en de man achter hem de blauwe ESB-ring op zijn helm draagt. De 1ste ESB was verantwoordelijk voor essentiële taken zoals wegen aanleggen en obstakels opruimen.

Rechts en inzet, boven: Meer troepen op weg naar het strand.

Inzet, midden: De USS Bayfield was de naamgever van een klasse aanvalstransportschepen. Het in 1943 te water gelaten schip vervoerde in 1944 troepen over de Atlantische Oceaan en werd het hoofdkwartier en vlaggenschip van schout-bij-nacht Don Pardee Moon, bevelhebber van Force U die op Utah moest landen. De Bayfield vervoerde het 8th Inf Regt (4de divisie) naar Utah, en fungeerde daarna als ziekenboeg en vlaggenschip. Het verliet de Normandische kust op 25 juni.

Inzet, onder: Hospik van de 4de divisie helpen op 6 en 7 juni gewonde mannen van het 2nd Naval Beach Bn nabij uitvalsroute 2.

Boven: Een Dodge truck, zijn .50 Browning-MG-schutter op de uitkijk naar vliegtuigen, verlaat een LCT voor het Chalet Rougebaken ten noorden van WN 5 op Uncle Red Beach.

Rechts: Het 237th Engr Combat Bn landde met de infanterie en waadde onder vuur naar de kust met lasten van 27 kg aan explosieven. Het ruimde de mijnen op het strand en sloeg bressen in de zeekering voor het opkomende tij. De eenheid kreeg voor zijn verdiensten een Presidential Unit Citation en de voorlopige Franse regering verleende de eenheid het Franse Croix de Guerre met zilveren ster. Nadat het strand was ontruimd maakten bulldozers de wegen vrij en begon de opmars.

Rechtsonder: Amerikaanse marinemannen – waarschijnlijk van het 2nd Naval Beach Bn – onderzoeken de op afstand bestuurbare Goliathbommen die ongebruikt op het strand werden gevonden.

Boven: Deens zeeluismonument bij Ste Marie du Mont. Dit monument is gewijd aan de 800 Deense zeelui die betrokken waren bij de landingen op D-day

Links: Versterkingen bereiden zich voor op de landing op Utah.

Rechterbladzijde, boven en midden: Follow-upoproepen zoeken dekking achter de zeekering. De beschieting van het strand ging nog enige tijd door zoals deze explosie op 11 juni laat zien.

Boven: Amerikaanse troepen landen op Utah Beach. Brigadegeneraal Theodore Roosevelt Jr was met zijn 56 jaar de oudste soldaat – en de enige generaal – die op D-day met de aanvalstroepen landde. Het was goed dat hij dat deed. Hij was in staat om de aanval te coördineren toen de landingsvaartuigen 1800 m uit koers landden. A geeft de locatie aan van Uitvalsroute 2 die de troepen gebruikten om Uncle Red Beach te verlaten.

Rechts en boven: Het Utah Beach Museum, gelegen op het La Madeleine-strand, werd gebouwd rond de strategische bunker WN 5 op exact de plaats waar de Amerikaanse troepen op Franse bodem landden. Het in 2011 ingrijpend gerenoveerde museum bevat nu een replica van een B-26 die op de foto boven door het dak is te zien.

Rechts: Duitse krijgsgevangen wachten op transport naar Engeland onder het toezien van mannen van de 1st ESB. Het Georgische insigne op A (en inzet) laat zien dat deze soldaat uit Georgië komt – hetzij een vrijwilliger, hetzij een van de vele buitenlanders die tot dienst in het Duitse leger werden gedwongen. Ost Bataillon 795 (Georgië) vocht tegen de 505th PIR in Ste Mère Église en gaf zich over op D+1.

Onder: Er staat een aantal gedenkplaatsen bij Utah Beach: de US Navy Memorial, een 4 m hoog bronzen gedenkteken, op het monument van de 1ste ESB. Op de inzet staat het complex: bij B, het World War II Utah Beach American Memorial ter nagedachtenis aan de strijd van de soldaten van het Amerikaanse VII Corps, die van 6 juni tot 1 juli 1944 voor de bevrijding van het schiereiland Cotentin vochten. Bij C staat het gedenkteken van de 90ste infanteriedivisie. Bij D het monument van de 1ste ESB, en bij E het US Navy Memorial.

Boven en onder: De doorstroming van mannen en materieel via Utah Beach verliep niet zo snel als gehoopt: op D-day landden 20.000–24.000 mannen en 1700 voertuigen; op D+1 nog eens 10.000 mannen en 1500 voertuigen. Zoals op deze foto's is te zien, zorgde de helling van het strand dat de landingsvaartuigen niet dicht bij de uitgangen konden komen en meer DUKW's moesten worden ingezet.

Links: Op D+1 vonden de laatste twee gliderdroppings van Operation Neptune plaats – codenamen Galverston en Hackensack. Ca. 200 gliders brachten 2258 mannen, 20 artilleriestukken en 75 voertuigen voor de 82nd Airborne.

